

Dagordning

- 1) Mötets öppnande, val av ordförande och sekreterare för mötet
 - 2) Fastställande av röstlängd för mötet
 - 3) Fråga om mötet är kallat till på rätt sätt
 - 4) Fastställande av dagordning
 - 5) Val av protokolljusterare och rösträknare
 - 6) Val av valberedning
- Slut på den formella delen av mötet
- 7) Information från styrelsen och kommittéer
 - 8) Övriga frågor
 - 9) Mötet avslutas
-

Navigering

Jag har en tendens att uppskatta brist på förändring, men kan å andra sidan inte påstå att det var bättre förr.

Detta slog mig när jag seglade in båten till stan i augusti.

Hade en ganska rivig kryss på Nämndöfjärden och närmade mig Ingaröfjärden. Där är inte navigationen helt självklar om man kryssar med många grund och grynnor och ensam var jag som vanligt.

Då är man glad åt GPS-plottern. Visserligen behöver jag ett vanligt sjökort för det strategiska upplägget men med rodret låst sköter sig båten själv och en snabb titt i kortet nere i kajutan räckte för att se att jag kunde ta ett kryssben mellan Mellskärsgrund och Kofotsgrund.

Sen var det bara att se på plottern när jag hade passagen tvärskepps från styrbord och slå.

GPS:en är verkligen en välsignelse när man seglar ensam. (Har man besättning brukar vederbörande skymma plottern där den är inmonterad i skottet bredvid kajutöppningen.)

Jag kommer ihåg en gång för länge sedan när jag gick på grund medan jag orienterade mig på kortet med läsglasögon på näsan. Nu kan jag våga mig på obekanta passager som jag tidigare skulle ha undvikit. Då tillämpade jag en sorts lättnavigation som byggde på en svart tejpbiter på kortet för att visa positionen och ungefärliga bäringar enligt klockmetoden. Alltså blir riktning klockan tre kurs 90 grader (tre gånger tre blir nio – lägg till en

nolla) Eller sju blir kurs 210. Kurser tog jag ut med en Silva syftkompass med spegel som jag lade i kursriktningen på kortet och sen vred på kompassringen tills strecken under nålen var parallella med en longitudlinje.

Vad jag inte hade insett på den tiden var att kursutläggning måste omges med säkerhetsmarginaler. Jag hade dock tur.

Första året på Göta SS hade jag bara bryggplats på Långholmen och måste gå till Sätra för att ta

upp båten. Det var en mycket dimmig morgon, men det var ju bara att ta ut en kurs, tänkte jag. Ingen fast kompass hade jag men däremot syftkompassen som jag placerade i rät vinkel mot skotbalken. Det enda jag såg var en dimhöjd förstäv. Plötsligt kom en röd prick åkande en meter från babordsidan. Precis som jag hade räknat ut det. Sen såg jag ingenting förrän dimman lättade vid Kungshatt. Det är väl onödigt att påpeka att det varken var svall eller sidvind den morgonen.

En annan gång före GPS-eran hade jag legat över natten med hela familjen i en bra hamn på Hästnacken. Allt gick bra tills vi hade satt segel. Då stämde ingenting på sjökortet. Vi förstod att vi inte hade legat där vi trodde. Det här var norr om Sollenkroka någonstans och jag tror att jag seglade efter några andra båtar tills vi kom till en skärgårdsbrygga med en stor och tydlig namnskytt. Då blev allting enkelt.

Men nu har jag det där namnet på plottern och skulle den falla så har jag Sea Pilot i mobilen. Och den där syftkompassen ligger väl också någonstans i båten.

Klas Jonsäter

